

A acțiune introdusă la 14 octombrie 2011 — Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia

(Cauza T-545/11)

(2011/C 355/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Țările de Jos) și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: B. Kloostra, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

- Declararea faptului că decizia Comisiei din 10 august 2011 încalcă Convenția de la Aarhus privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽²⁾;
- anularea deciziei Comisiei din 10 august 2011
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se invocă faptul că articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu conferă statelor membre un drept de veto și că, prin urmare, pârâta nu se poate întemeia pe opinia unui stat membru potrivit căreia excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat este sau nu este aplicabilă în privința cererii de informații formulată de reclamante.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se susține că excepția de la divulgare prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu este aplicabilă, având în vedere existența unui interes public superior care justifică divulgarea informațiilor solicitate, întrucât în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006.
3. Al treilea motiv, prin care se susține că decizia atacată nu este conformă cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și cu articolul 4 din Convenția de la Aarhus, întrucât:
 - pârâta nu a evaluat riscul concret de a se aduce atingere intereselor comerciale invocate prin divulgarea informațiilor solicitate și
 - pârâta nu a efectuat o evaluare comparativă a intereselor comerciale în cauză în raport cu interesul general al divulgării informațiilor privind probleme legate de mediu, în sensul articolului 4 alineatul (4) al doilea paragraf din Convenția de la Aarhus.

Reclamantele susțin de asemenea că, în cazul în care Convenția de la Aarhus nu este direct aplicabilă, articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 trebuie să fie aplicat astfel încât să se asigure în cea mai mare măsură posibilă conformitatea cu convenția menționată.

-
- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

A acțiune introdusă la 11 octombrie 2011 — Technion — Israel Institute of Technology și Technion Research & Development/Comisia

(Cauza T-546/11)

(2011/C 355/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Israel) și Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (reprezentați: D. Grisay și D. Piccinino, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- admiterea prezentei cereri în anulare întemeiate pe articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- declararea acesteia ca admisibilă și
- cu titlu principal, declararea acțiunii ca fondată și anularea deciziei din 2 august 2011 a Direcției Generale Societatea Informațională și Media de la Commission européenne;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a normelor fundamentale de procedură, se împarte în două aspecte, bazate:
 - pe de o parte, pe lipsa și pe insuficiența motivării, în măsura în care Comisia nu ar menționa pentru două dintre cele patru contracte în cauză justificarea și elementele pe care se bazează decizia atacată pentru a stabili o ajustare a costurilor rambursabile;

-
- pe de altă parte, pe încălcarea dreptului la apărare, în măsura în care Comisia s-ar fi opus ca Technion — Israel Institute of Technology să ia cunoștință și să comenteze documentele pe care se bazează decizia atacată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât decizia atacată nu ar dovedi, pe baza elementelor invocate, că prestațiile a căror rambursare o pretinde Comisie nu au fost realizate efectiv.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor încrederii legitime și proporționalității în măsura în care Comisia:
- a adoptat o decizie de ajustare a costurilor rambursabile, deși ar fi autorizat costurile cu ocazia inițierii proiectelor respective înainte de semnarea contractelor și
 - ar fi pretins o ajustare a costurilor rambursabile pentru o sumă care depășește cuantumul pentru care declară că a adus probe.
-